

Stellen zur „Eule“ bei Sadeq Hedayat

Nayrangistān, 130, 133, 135:

جغد را که به بینند باید بگویند : میمنت خاتم خوش آمدی عروسی است.

جغد گریه بکند خوش یمن است و خنده بکند بد یمن است.

جغد سر راه کسی را برد بد یمن است.

(مرغ حق) یکدانه گندم از مال صغیر خورده و در گلویش گیر کرده آنقدر حق حق میگوید تا از گلویش سه چکه خون بچکد.

Three Drops of Blood (Übers. Guity Nashat, Marilyn Robinson Waldman), in: Michael C. Hillmann (ed.): *Hedāyat's „The Blind Owl“ forty years after*. Austin 1978, 60-67.

S. 62:

„Yesterday he went after a tabby cat. As soon as the animal went up the pine tree in front of his window, he told the guard standing at the door to shoot it. So the three drops of blood belong to the cat; but if someone asked him, he'd say they came from a screech owl.“ (*murǧ-i ḥaqq*)

S. 66-67:

„I got up and said: ‚Yes, this afternoon, I came to take a notebook from Siyāvosh. To amuse ourselves we took shots at the pine tree for a while. But the three drops of blood don't belong to the cat; they belong to a screech owl. As you know, the screech owl has robbed an orphan of three grains of wheat, so every night he screams until three drops of blood trickle from his throat. Or maybe a cat has stolen the neighbor's canary, they shot it, and it passed by here. Now wait a minute. I'll sing you a new song I've made up.‘“

بوف کور، ص ۱۱۰

در این وقت شبیه یک جغد شده بوده ام ، ولی ناله های من در گلویم گیر کرده بود و بشکل لکه های خون آنها راتف می کردم . شاید جغد هم مرضی دارد که مثل من فکر میکند . سایه ام بدیوار درست شبیه جغد شده بود و با حالت خمیده نوشته های مرا بدقت میخواند . حتماً او خوب میفهمید ، فقط او میتوانست بفهمد . از گوشه چشمم که بسایه خودم نگاه میکردم میترسیدم .

Die Blinde Eule, S. 142:

“In diesem Augenblick glich ich einer Eule. Doch meine Klagerufe waren mir in der Kehle steckengeblieben, und ich spuckte sie als Blutauswurf aus. Vielleicht haben auch die Eulen irgendwelche Krankheiten, die bei ihnen dieselben Gedanken hervorrufen wie bei mir. Mein Schatten an der Wand sah genau wie eine Eule aus. Er beugte sich nach vorn, um aufmerksam zu lesen, was ich schrieb. Sicher verstand er jedes Wort; nur er konnte alles begreifen. Wenn ich aus den Augenwinkeln meinen Schatten betrachtete, fürchtete ich mich vor ihm.”